

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA HEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

Vanliga frågor

Vanliga frågor om Europaparlamentet och dess ledamöter

[Parlamentets befogenheter och lagstiftningsförfaranden](#)

[Antal parlamentsledamöter](#)

[Utnämning av kommissionens ordförande och kommissionsledamöterna](#)

[Val av parlamentets talman och utskottens ordförande](#)

[Parlamentet i siffror](#)

[Om språk i parlamentet](#)

[Parlamentsledamöternas arvoden och pensioner](#)

[Sammanfattning av parlamentsledamöternas ersättningar](#)

[Personalfrågor: Parlamentsassistenter](#)

[Om parlamentets flytt mellan Bryssel och Strasbourg](#)

[Bildande av politiska grupper](#)

[Politiska partier och politiska stiftelser på europeisk nivå](#)

[Valprovning av nya parlamentsledamöter](#)

[Minskning av parlamentets koldioxidavtryck](#)

[Besöksgrupper](#)

[Parlamentarium](#)

SV

Presstjänsten
Direktoratet för medier
Direktör - talesperson -: Jaime Duch Guillot
Telefon vx: (32-2) 28 33000

Parlamentets befogenheter och lagstiftningsförfaranden

De allra flesta av EU:s lagar stiftas av parlamentet tillsammans med rådet. Det ordinarie lagstiftningsförfarandet – ”medbeslutandeförfarandet” – omfattar bland annat ekonomisk styrning, finansiella tjänster, den inre marknaden, arbetskraftens fria rörlighet, tjänster, jordbruk, fiske, energitrygghet, visum, asyl, invandring, rättsliga och inrikes frågor, konsumentpolitik, transeuropeiska nät, miljö, kultur (stimulansåtgärder), forskning (ramprogram), social utestängning, folkhälsa, kampen mot bedrägeri i EU, stimulansåtgärder för att bekämpa diskriminering, särskilda åtgärder för industriellt stöd, åtgärder för ekonomisk och social sammanhållning och stadgan för europeiska politiska partier.

På några områden gäller särskilda beslutsförfaranden där parlamentet endast avger ett yttrande om ett förslag från kommissionen. I dessa fall måste rådet ta emot parlamentets ståndpunkt innan det röstar om kommissionens förslag. Ståndpunkten är dock inte bindande för rådet. Det viktigaste lagstiftningsområdet där detta samrådsförfarande fortfarande gäller är skatter. Lagstiftning på dessa områden kräver även enhällighet i rådet för att lagstiftningen ska kunna antas.

I vissa andra fall krävs parlamentets godkännande för att ett beslut ska kunna fattas. Omröstningen i dessa fall består av ett enkelt och bindande ja eller nej. Detta förfarande används bland annat vid anslutning av nya EU-medlemsstater och vid internationella avtal mellan EU och tredjeländer eller grupper av länder. Det gäller även vid det slutliga beslutet att utnämna en ny uppsättning EU-kommissionärer.

Mer information:

<http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/sv/0076b966cf/Powers-and-functions.html>

Antal parlamentsledamöter

Just nu finns det 754 ledamöter i Europaparlamentet. Av dessa valdes 736 i det senaste Europavalet, i juni 2009, då Nicefördragets regler fortfarande gällde.

Genom Lissabonfördraget, som trädde i kraft i december 2009, ökas antalet parlamentsledamöter till 751, men först från nästa val, 2014. EU-medlemsstaterna enades dock om en fördragsändring så att parlamentet redan innan dess kunde utökas med ytterligare 18 ledamöter. Sedan denna ändring ratificerats i samtliga 27 medlemsländers parlament, började de nya ledamöterna den 1 december 2011.

Som övergångsåtgärd får de tre tyska ledamöter, som enligt Lissabonfördraget skulle lämna parlamentet, stanna fram till slutet av mandattiden, vilket tillfälligt ökar antalet ledamöter från 751 till 754.

De ytterligare 18 ledamöter som kom sedan Lissabonfördraget trädde i kraft (Lissabonfördragets 751 minus Nicefördragets 736 plus de tre tyska ledamöter som ännu inte dragits ifrån) kommer från Spanien (4), Frankrike (2), Sverige (2), Österrike (2), Bulgarien (1), Italien (1), Lettland (1), Malta (1), Nederländerna (1), Polen (1), Slovenien (1) och Storbritannien (1).

I och med dessa nya två ledamöter finns det totalt 20 ledamöter från Sverige.

Lista på alla ledamöter: <http://www.europarl.europa.eu/meps/sv/full-list.html>

Kroatiens EU-anslutning/ observatörsledamöter

Europaparlamentet godkände Kroatien som EU:s medlemsland nummer 28 i en omröstning den första december 2011. Den 22 januari 2012 höll Kroatien en folkomröstning och nu behöver alla nuvarande 27 EU-länder ratificera fördraget för att landet ska bli med i EU, vilket väntas ske den första juli 2013. Då kommer Kroatien att få tolv ledamöter i Europaparlamentet. Dessa ska sitta från dagen då Kroatien blir medlem till slutet på mandatperioden 2009-2014.

Redan i april 2012 kom tolv "observatörer", utsedda av det kroatiska parlamentet, till Europaparlamentet. Dessa ska förbereda Kroatiens EU-inträde.

De tolv observatörerna får delta och tala i utskottsmöten och de politiska gruppernas möten, enligt parlamentets arbetsordning, men de har ingen rösträtt och är inte väljbara till poster inom Europaparlamentet.

Precis som när andra länder tidigare väntat på att gå med i EU får de kroatiska observatörerna inte lön eller bidrag från Europaparlamentet, med undantag för dagtraktamente för dagar då de deltar i officiella möten. Dessutom får observatörerna sina resekostnader ersatta.

Lista på observatörerna: <http://www.europarl.europa.eu/meps/sv/observers.html>

Utnämning av kommissionens ordförande och kommissionsledamöterna

Kommissionens ordförande

I och med **Lissabonfördraget** har parlamentet fått en viktigare roll vid valet av kommissionens ordförande, eftersom det numera krävs kvalificerad majoritet, dvs. att minst hälften av samtliga ledamöter röstar ja, snarare än hälften av dem som röstar, som det var tidigare.

Med hänsyn till valen till Europaparlamentet och efter lämpligt samråd ska Europeiska rådet (EU-ländernas stats- och regeringschefer) med kvalificerad majoritet föreslå Europaparlamentet en kandidat till posten som kommissionens ordförande.

För att väljas krävs att denna kandidat får stöd av av Europaparlamentet med en majoritet av dess ledamöter.

Om kandidaten inte får den majoritet som krävs, ska Europeiska rådet med kvalificerad majoritet inom en månad föreslå en ny kandidat som kan väljas av Europaparlamentet enligt samma förfarande (Lissabonfördraget artikel 9 d, punkt 7).

Kommissionsledamöter

Rådet ska i samförstånd med den valda ordföranden anta en lista på personer som nomineras som kommissionsledamöter.

Dessa nominerade kommissionsledamöter utfrågas först i parlamentsutskott inom deras framtida ansvarsområden. Utfrågningarna är offentliga. Kommissionsledamöterna gör uttalanden och svarar på frågor.

Kommissionens valda ordförande presenterar därefter kommissionen och dess program vid ett sammanträde i parlamentet. Programförklaringen följs av en debatt. Parlamentet röstar sedan ja eller nej till ordföranden, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och övriga ledamöter av kommissionen, som ett samlat kollegium.

Parlamentet får skjuta upp omröstningen till det därpå följande sammanträdet (artikel 106 (5) i Europaparlamentets arbetsordning).

Efter att ordföranden och kommissionsledamöterna har godkänts av parlamentet utses de med en kvalificerad majoritet av rådet.

Om det sker en omfattande omfördelning av ansvarsområdena under kommissionens mandatperiod, om en ersättare ska utses eller en ny kommissionsledamot utnämns vid anslutningen av en ny medlemsstat ska de berörda kommissionsledamöterna på nytt frågas ut i berörda utskott.

Val av parlamentets talman och utskottens ordförande

Vid det första plenarsammanträdet efter ett Europaval väljer parlamentet en ny talman. Parlamentets ledamöter väljer också 14 vice talmän och fem kvestorer.

Alla valda poster i Europaparlamentet, det vill säga talman, vice talmän, kvestorer samt ordförande och vice ordförande i utskott och delegationer, väljs på en period av två och ett halvt år, det vill säga en halv mandatperiod. När perioden har gått ut blir det på nytt val till dessa poster. Den som innehar en post kan då bli omvald för resten av mandatperioden.

När ledamöterna utser talman, vice talmän och kvestorer ska de ta hänsyn till att EU:s medlemsländer och de politiska grupperna representeras rättvist.

Talmannen

Det första ett nyvalt parlament gör är att välja en talman. Om den förra mandatperiodens talman har blivit invald i det nya parlamentet, ska han eller hon leda valet av en efterträdare. I annat fall ska en av den förra periodens vice talmän (enligt rangordning) leda valet och om ingen av dessa finns närvarande får den ledamot som har haft sitt mandat under längst tid ta över uppgiften. (Artikel 12 i parlamentets arbetsordning.)

Talmanskandidater kan föreslås antingen av en av de politiska grupperna eller av en grupp på minst 40 ledamöter (artikel 13).

Valet sker genom sluten omröstning: till skillnad från andra omröstningar i parlamentet går det till så att ledamöterna markerar den kandidat de föredrar på en röstsedel och lägger den i en valurna. Processen övervakas av åtta rösträknare, valda bland ledamöterna.

För att utses måste en kandidat få absolut majoritet av de avgivna rösterna, det vill säga 50 procent plus en röst (artikel 14). Blanka eller ogiltiga röster räknas inte in.

Om ingen kandidat kan väljas efter en första omgång, kan samma eller nya kandidater nomineras för en andra omgång. Detta kan ske en tredje gång om det behövs. Under dessa omgångar gäller samma regler som i den första omgången.

Om ingen kan väljas i den tredje omröstningen, går de två kandidater som fick flest röster i denna omgång vidare till en fjärde omröstning där den kandidat som får flest röster vinner. (Om kandidaterna får lika många röster vinner den äldsta av de två.)

Den nyvalda talmannen intar ordförandeplatsen och har rätt att hålla ett öppningsanförande (eller välja att göra ett par korta kommentarer och hålla sitt öppningsanförande vid en senare tidpunkt). Sedan leder talmannen valen av vice talmän och kvestorer.

Vice talmän och kvestorer

Kandidater till posterna som vice talman eller kvestor kan även de nomineras av antingen en politisk grupp eller av minst 40 ledamöter. Valet av de vice talmännen sker också genom slutna omröstning med hjälp av en röstsedel med kandidaternas namn. För att väljas måste en kandidat få stöd av en absolut majoritet av de giltiga rösterna. En andra omgång hålls om inte alla 14 poster kan fyllas vid första omröstningen. Om det fortfarande finns lediga poster kan det hållas en tredje omgång, då det räcker med att få flest röster för att väljas till en av de återstående posterna.

De vice talmännens rangordning bestäms utifrån den ordning de valdes (artikel 15). Om antalet kandidater är lika många som antalet poster (fjorton stycken) sker valet utan omröstning (med så kallad acklamation) och en omröstning sker enbart för att fastställa rangordningen.

Tillvägagångssättet för att välja kvestorer (artikel 16) är ungefär samma som för vice talmän.

De vice talmännen kan när det behövs ersätta talmannen i hans eller hennes uppdrag, till exempel när det gäller att leda plenarsammanträden (artikel 21). De vice talmännen är också medlemmar i presidiet, parlamentets organ ansvarigt för ärenden som har med intern administration, personal och organisation att göra. Kvestorerna har hand om administrativa ärenden som berör ledamöterna själva (artikel 26).

Utskottsordförande

Efter det konstituerande sammanträdet i början av en mandatperiod (eller efter det sammanträde halvvägs in i mandatperioden då posterna tillsätts för andra halvan av mandatperioden) väljer parlamentets ständiga utskott sina ordförande och vice ordförande. Dessa kan också väljas om för en andra period i valen som sker mitt i mandatperioden. Parlamentets delegationer till andra parlament väljer även de ordförande och vice ordförande.

Varje ständigt utskott väljer sitt presidium, bestående av en ordförande och ett antal vice ordförande, i separata omröstningar. Antalet vice ordförande som ska väljas beslutas av hela kammaren efter förslag från talmanskonferensen.

Om antalet kandidater motsvarar antalet lediga poster kan val ske genom acklamation. Om detta inte är fallet sker valet med slutna omröstning. Om det bara finns en kandidat behöver hon eller han stöd från en absolut majoritet av de avlagda rösterna.

Om det vid första omröstningen finns fler än en kandidat per post väljs den kandidat som fått absolut majoritet av de avlagda rösterna. Om det inte leder till att någon kan väljas blir det en andra då det räcker med att få flest röster. Om två kandidater får lika många röster väljs den äldsta. Precis som vid talmansvalet kan nya kandidater nomineras till den andra omröstningen.

Europaparlamentets ständiga mellanparlamentariska delegationer väljer ordförande och vice ordförande enligt samma tillvägagångssätt som för utskotten (artiklarna 191 och 198).

Parlamentet i siffror

Europaparlamentet är det största demokratiska parlamentet i världen. Här är lite statistik som illustrerar dess verksamhet under den första halvan av valperioden 2009–2014, det vill säga från juli 2009 till januari 2012.

Arbetsflöde

Enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet (medbeslutandeförfarandet) antar parlamentet rättsakter tillsammans med Europeiska unionens råd (som representerar EU:s medlemsstater). De båda institutionerna har samma befogenheter. Mellan juli 2009 och januari 2012 ändrade och röstade parlamentet om **238 texter enligt medbeslutandeförfarandet**: 204 i första behandlingen, 36 i andra behandlingen och 6 efter förlikningsförfaranden.

Enligt **godkännandeförfarandet** kan parlamentet anta eller förkasta, men inte ändra, rättsakten. Detta förfarande används i huvudsak för internationella avtal och godkännande av nya EU-medlemmar. I och med Lissabonfördraget används ett liknande "godkännandeförfarande" på ett antal nya sorters avtal där parlamentets omröstning tidigare inte var bindande. Mellan juli 2009 och januari 2012 genomförde parlamentet **två** sådana omröstningar.

Enligt **samrådsförfarandet** kan parlamentet rösta och avge ett yttrande, men det slutliga beslutet fattas av rådet. Mellan juli 2009 och januari 2012 genomförde parlamentet **71** sådana omröstningar.

När det gäller EU:s **budget** och hur den genomförs beslutar parlamentet och EU-länderna gemensamt. Parlamentet granskar också EU:s räkenskaper för att bevilja institutionerna så kallad "**ansvarsfrihet**" för ett budgetår. Mellan juli 2009 och januari 2012 fattade parlamentet **98** sådana budgetrelaterade beslut.

Förutom sina lagstiftnings- och budgetbeslut antog parlamentet **258 initiativbetänkanden** och **281 resolutioner**, där det avgav icke-bindande yttranden i för parlamentet viktiga frågor. Dessutom undertecknades **28 skriftliga förklaringar** av mer än hälften av ledamöterna, vilket innebär att de blev officiellt godkända.

Sammanlagt **380 lagtexter** antogs i plenum mellan juli 2009 och januari 2012.

Parlamentsutskotten, de politiska grupperna eller grupper av parlamentsledamöter lade fram **13 398 ändringsförslag** i plenum. **6 633** av dessa ändringsförslag antogs, 6 496 avslogs. Parlamentet anordnade även **13 högtidliga möten**, där framstående gäster höll anföranden.

Mer information/statistik (på engelska): <http://www.europarl.europa.eu/sed/statistics.do>

Bakgrundsinformation om de viktigaste lagarna som antogs 2009-2011 (på engelska): <http://www.europarl.europa.eu/news/sv/pressroom/content/20111205BKG33270/html/The-European-Parliament-2009-2011-key-legislation-approved-by-MEPs>

Personal

I maj 2012 var antalet tjänstemän och tillfälligt anställda vid parlamentet (inklusive dess politiska grupper) på olika orter följande:

TOTALT	Bryssel	Strasbourg	Luxemburg	Övriga orter
6 616	3 793	98	2 489	236

En majoritet av parlamentets personal (59 procent) är kvinnor.

Tjänstemännen är i genomsnitt 46 år. Den genomsnittliga åldern för personal från de gamla medlemsstaterna är 48 år. För personal från de nya medlemsstaterna är den endast 36 år.

Det största generaldirektoratet är GD Översättning, som står för 23,5 procent av befattningarna i parlamentets sekretariat (1 234 tjänster). När tolkar och språkjurister räknas med står språkrelaterade befattningar för mer än en tredjedel av den sammanlagda personalen.

14 procent av tjänsterna i parlamentets sekretariat är poster inom de politiska grupperna, totalt 924 stycken.

Parlamentets personal kommer från alla EU:s medlemsländer och även ett par andra länder, exempelvis från kandidatlandet Kroatien. Belgare är starkast representerade, följda av italienare, fransmän, tyskar och spanjorer

2011 hade parlamentsledamöterna **1 554 ackrediterade assistenter.**

Privatanställda finns inom parlamentets fastighetsförvaltning, informationstekniska del samt städ- och serveringstjänster. Journalister, besökare och lobbyister ökar ytterligare antalet personer i parlamentets lokaler till ibland över 10 000 personer på de tre huvudsakliga arbetsorterna.

Budget

Parlamentets budget för 2012 är 1,732 miljarder euro, inklusive kostnader för förberedelser för Kroatiens EU-inträde, däribland utgifter relaterade till de 18 kroatiska observatörerna. Av detta belopp går 351 miljoner euro till fastigheter, möbler, utrustning och liknande utgifter, 576 miljoner euro till personalkostnader (fast och tillfällig personal), 209 miljoner euro till parlamentsledamöternas arvoden och ersättningar, 186 miljoner euro till deras assistenter och 115 miljoner euro till övrig personal och externa tjänster.

I förhandlingarna om budgeten för 2013 har ledamöterna enats om att frysa Europaparlamentets budget, åtminstone i reala termer, om man bortser från de merkostnader den kroatiska utvidgningen kommer att innebära. Dessutom ska budgeten granskas för att identifiera ytterligare besparingar.

Ledamöterna enades också om att de individuella bidragen för ledamöterna ska frysas till slutet av den här mandatperioden. Alla reserelaterade budgetposter, inklusive dem för personalen, ska också de frysas, åtminstone till 2012 års nivåer. Den totala resebudgeten har redan skurits ner med fem procent för 2012.

Mer information: <http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/sv/00059f3ea3/The-budget-of-the-European-Parliament.html>

Fastigheter

Enligt beslut av EU:s medlemsstater (Europeiska rådet) har parlamentet tre arbetsorter – Strasbourg (officiellt säte), Bryssel och Luxemburg.

	TOTALT	Bryssel	Strasbourg	Luxemburg
Antal fastigheter	26	14	4	8
Yta, m ²	1 078 124	544 795	338 660	194 669
Sammanträdeslokaler (kammaren medräknad)	156	99	52	8

Parlamentet har successivt köpt fastigheterna som det använder som sina huvudsakliga arbetsplatser och äger nu de flesta av dem. När nya lokalbehov har uppstått, till exempel vid EU:s utvidgning 2004, har parlamentet valt att i första hand köpa snarare än att hyra lokaler. Det samma gäller alltmer för parlamentets informationskontor i EU-länderna.

Att köpa sparar mycket pengar - enligt EU:s revisionsrätt är det mellan 40 och 50 procent billigare på lång sikt. Parlamentet äger 83 procent av sina fastigheter. Om de i stället skulle hyras skulle det kosta cirka 163 miljoner euro om året (enligt arbetet med ansvarsutredningen för 2010).

Ackrediterade lobbyister och journalister

Den 23 juni 2011 upprättade Europaparlamentet och EU-kommissionen ett gemensamt allmänt öppenhetsregister för att tillhandahålla mer information än tidigare om dem som försöker påverka EU-lagstiftningen. Registret listar advokatbyråer, frivilligorganisationer och tankesmedjor liksom traditionella lobbyister.

Vanliga frågor

Den 12 juli 2012 fanns 5 184 personer registrerade i det nya gemensamma registret. För att få passerkort till Europaparlamentet är det obligatoriskt för lobbyister att skriva in sig i registret. 2 858 av personerna har registrerats via parlamentet (12 juli 2012)

Det nya registret ersatte två tidigare system; ett register som EU-kommissionen använde sen 2008 och parlamentets lista på ackrediterade representanter för intressegrupper. Kommissionen och parlamentet arbetar med EU-ländernas ministerråd för att se om även det vill ansluta sig till systemet.

Mer information: http://europa.eu/transparency-register/index_sv.htm

Omkring 900 journalister är ackrediterade vid samtliga EU-institutioner. Cirka 80 journalister är endast ackrediterade vid Europaparlamentet.

Om språk i parlamentet

Parlamentsledamöterna har rätt att tala, lyssna, läsa och skriva på alla EU:s 23 officiella språk.

Det är en grundläggande demokratisk princip att ingen EU-medborgare ska hindras från att bli medlem av Europaparlamentet bara för att hon eller han inte talar ett av parlamentets arbetspråk. En EU-medborgare som blir Europaparlamentariker måste kunna utföra sitt arbete utan några speciella språkkunskaper. För att säkerställa att alla ledamöter har samma arbetsvillkor måste de ha full tillgång till information på sina respektive språk om de inte själva uttryckligen önskar något annat. Varje EU-medborgare (och journalist) har också rätt att informeras om lagstiftning och parlamentets arbete på sitt språk.

Ledamöternas anföranden på ett officiellt språk simultantolkas till övriga officiella språk.

Bulgariens och Rumäniens EU-inträde den 1 januari 2007 och det samtidiga införandet av iriska som officiellt språk innebar att det sammanlagda antalet officiella språk steg till 23: bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska.

De 23 språken kan kombineras på 506 sätt (23 x 22).

När Kroatien går med i EU kommer antalet språk att öka till 24 och antalet möjliga språkkombinationer till 552 (24 x 23).

I allmänhet översätter varje tolk och översättare till sitt modersmål. För att hantera alla möjliga språkkombinationer använder parlamentet ett system med "reläspråk": en talare eller text tolkas eller översätts först till ett av de vanligaste språken (engelska, franska eller tyska) och därefter till andra språk.

Tolk och översättare är olika yrken: tolkar översätter muntligen ett språk till ett annat i anslutning till framförandet under sammanträden, medan översättare arbetar med skriftliga dokument i syfte att utarbeta en fullständigt korrekt version av dokumentet på målspråket.

Vid parlamentet arbetar omkring 430 fast anställda tolkar, men parlamentet har även tillgång till 2 500 frilanstolkare. Mellan 800 och 1 000 tolkar finns tillgängliga för plenarsammanträdena.

Vid parlamentet arbetar omkring 700 översättare. som översätter mer än 100 000 sidor per månad.

I parlamentets budgetförslag för 2013 ingår 443 miljoner euro till flerspråkighet. Det motsvarar ungefär en fjärdedel av den totala budgeten.

Vanliga frågor

Parlamentets presidium beslutade den 26 september 2011 att införa konceptet resurseffektiv flerspråkighet och enades om nedskärningar på cirka 21 miljoner euro i tolk- och översättningstjänsterna.

Mer information om flerspråkighet:
<http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/sv/007e69770f/Multilingualism.html>

Parlamentsledamöternas arvoden och pensioner

Arvoden

Genom den ledamotsstadga som gäller sedan juli 2009 får alla parlamentsledamöter samma arvode.

Ledamöternas månatliga arvode före skatt uppgår sedan 2011 (det har inte ändrats sedan dess) enligt ledamotsstadgan till 7 956,87euro. Arvodet betalas från parlamentets budget och är underkastat en EU-skatt, efter vilken arvodet blir 6 200,72 euro. Medlemsstaterna kan även beskatta arvodet på nationell nivå. Grundarvodet uppgår till 38,5 procent av grundarvodet för en domare vid domstolen, vilket innebär att ledamöterna inte har möjlighet att själva påverka sina löner.

De ledamöter som satt i parlamentet före valet 2009 har möjlighet att behålla det föregående nationella systemet för arvode, avgångsvederlag och pensioner under hela sin mandattid i Europaparlamentet.

Pensioner

Parlamentsledamöterna har rätt till ålderspension från och med att de fyller 63 år. För varje helt år som ledamoten utövat sitt mandat utgår ålderspension med 3,5 procent av ledamotsarvodet, men det sammanlagda beloppet får inte överskrida 70 procent. Pensionerna bekostas genom Europaparlamentets budget.

Mer information: <http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/sv/0081ddfaa4/MEPs.html>

Sammanfattning av parlamentsledamöternas ersättningar

En stor del av parlamentsledamöternas arbete innebär att de måste vara borta hemifrån och från sitt hemland. Olika ersättningar finns tillgängliga för att täcka de kostnader som är förknippade med detta.

Den 26 oktober 2011 beslutade ledamöterna att frysa sina ersättningar för 2012. I februari 2012 beslutade de sig för att fortsätta denna frysning till slutet av mandatperioden, det vill säga till mitten av 2014.

Resekostnader

De flesta av Europaparlamentets sammanträden, exempelvis plenarsessioner, utskottssammanträden och möten med de politiska grupperna, äger rum i Bryssel eller Strasbourg. Ledamöterna får ersättning för den faktiska resekostnaden för att delta i sådana möten mot uppvisande av kvitto, upp till affärsklass för flygresor, tågresa i första klass eller 0,50 euro per kilometer för bilresa. Dessutom tillkommer schablonlägg grundade på ressträcka och restid för att täcka övriga resekostnader (exempelvis motorvägstullar, avgifter för extra bagage eller bokningsavgifter).

Ledamöterna kan även få upp till 4 243 euro i ersättning per år för övriga tjänsteresor utanför den egna medlemsstaten samt för upp till 24 returer inom den egna medlemsstaten. De schablonersättningar för resor till Bryssel och Strasbourg (och andra destinationer i EU) som gällde före juni 2009 har slopats.

Dagtraktamenten

Parlamentet betalar en schablonersättning på 304 euro för varje dag som parlamentsledamöterna fullgör officiella uppdrag, så länge de skriver på en närvarolista. Detta täcker hotellräkningar, måltider och övriga kostnader. Denna ersättning halveras om ledamöterna under dagar med plenaromröstningar uteblir från mer än hälften av omröstningarna med namnupprop.

För möten utanför EU är ersättningen 152 euro (åter under förutsättning att en närvarolista skrivs på). Hotellräkningar ersätts separat.

Ersättning för allmänna utgifter

Denna schablonersättning ska täcka utgifter som hyres- och förvaltningskostnader för kontor, telefon- och postavgifter, datorer och telefoner. Ersättningen halveras för ledamöter som utan tillräcklig motivering uteblir från hälften av plenarsammanträdena under ett parlamentsår (september–augusti).

Ersättningen är 4 299 euro per månad 2012 (samma summa som 2011).

Läkarkostnader

Vanliga frågor

Parlamentsledamöterna har rätt till ersättning för två tredjedelar av sina läkarkostnader. Bortsett från ersättningens storlek är de detaljerade reglerna och förfarandena för ledamöterna samma som för EU:s tjänstemän.

Övriga rättigheter

Parlamentet tillhandahåller inredda kontor för parlamentsledamöterna i både Bryssel och Strasbourg. Ledamöterna kan använda parlamentets officiella fordon i tjänsten när de befinner sig i endera staden.

Mer information: <http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/sv/0081ddfaa4/MEPs.html>

Personalfrågor: Parlamentsassistenter

Parlamentsledamöterna kan välja sin egen personal inom ramen för den budget som har fastställts av parlamentet. Administrationen kring ackrediterade assistenter som är baserade i Bryssel (eller Luxemburg/Strasbourg) sköts direkt av parlamentets administration, enligt anställningsvillkoren för icke-permanent EU-personal. Behöriga utbetalande organ har hand om assistenter i ledamöternas medlemsstater, vilket garanterar rätt skatte- och socialförsäkringsarrangemang.

För 2012 (liksom för 2011) är det maximala månadsbeloppet för alla dessa kostnader 21 209 euro per parlamentsledamot. Ingen del av dessa medel betalas ut till ledamöterna själva.

Upp till en fjärdedel av denna budget kan användas för tjänster från tjänsteleverantörer som ledamoten väljer. Ledamoten kan exempelvis beställa en expertundersökning i ett visst ämne.

I allmänhet kan ledamöterna inte längre ha nära släktingar i personalen, men för dem som var anställda under den tidigare valperioden gäller en övergångsperiod.

Lista på assistenter: <http://www.europarl.europa.eu/meps/sv/assistants.html>

Om parlamentets flytt mellan Bryssel och Strasbourg

EU:s nationella regeringar beslutade enhälligt 1992 att varaktigt bestämma EU-institutionernas säten. Beslutet omfattade parlamentets arbetsformer: att dess officiella säte och orten för de flesta sammanträdesperioder skulle vara Strasbourg, att parlamentsutskotten skulle ha sina sammanträden i Bryssel och att parlamentets sekretariat (den administrativa personalen) skulle finnas i Luxemburg. Hela denna ordning införlivades i EU-fördraget 1997.

Förändringar av den nuvarande ordningen skulle kräva ett nytt fördrag, som samtliga 27 medlemsstater enhälligt enas om och som deras nationella parlament sedan ratificerar.

I februari 2012, under omröstningen om riktlinjer för budgeten 2013, antog parlamentet ett ändringsförslag (se artikel 7) som löd "den verkliga och stora besparing som skulle kunna göras är att Europaparlamentet får ett enda säte". De röstade därför för en omedelbar utredning av situationen. 329 ledamöter röstade för detta ändringsförslag medan 223 röstade mot och 23 lade ner sina röster.

Se resolutionen: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2012-0050+0+DOC+XML+V0//SV>

Hur mycket kostar det?

Hur mycket kostar det att ha Strasbourg som parlamentets säte?

Den årliga kostnaden för infrastrukturen i Strasbourg (hyra av parkeringsplatser, kontorsutrustning, städning, energiförbrukning och säkerhet) är 33,5 miljoner euro. Någon lokalhyra betalas inte eftersom lokalerna ägs av parlamentet.

Utöver det kostar det 89,3 miljoner euro att ha tolv plenarsammanträden i Strasbourg varje år.

Totalt är kostnaden 122,8 miljoner euro per år eller 10,23 miljoner euro per plenarsammanträde.

Hur mycket extra kostar det att använda Strasbourg som arbetsplats om man drar bort de kostnader som skulle uppstå om plenarsammanträdena hölls i Bryssel?

Eftersom Europaparlamentet äger sina lokaler i Strasbourg och de flesta av lokalerna i Bryssel skulle många av driftkostnaderna under ett Strasbourgsammanträde uppstå, åtminstone delvis, om alla plenarsammanträden hölls i Bryssel. (Exempel: ledamöternas resekostnader, tolkning, översättning, filmning av sammanträdena...)

Andra kostnader, som exempelvis transport av dokument till Strasbourg eller reseutgifter för parlamentets anställda och parlamentarikernas assistenter, beror enbart på resan till Strasbourg. Dessa kostnader motsvarar cirka 1,5 miljoner euro per plenarsammanträde.

Det innebär att den totala merkostnaden för de tolv plenarsammanträdena i Strasbourg är 18 miljoner euro mer vare år än om de hölls i Bryssel.

Om man lägger till de 33,5 miljoner euro som infrastrukturen kostar blir den totala extrakostnaden 51,5 miljoner euro om året.

Vad kostar det att ha tre huvudsakliga arbetsorter i stället för en?

Kostnaderna för att använda Strasbourg som säte skiljer sig från de kostnader som uppstår i och med att parlamentet har tre arbetsplatser: medan utskottsmöten och de politiska gruppernas möten sker i Bryssel, hålls de flesta plenarsammanträdena i Strasbourg medan en majoriteten av parlamentets administrativa förvaltning finns i Luxemburg.

År 2010 beräknades att merkostnaden för att ha tre arbetsorter (Bryssel, Strasbourg och Luxemburg) i stället för bara en är 180 miljoner euro per år. Denna siffra är lägre än den som togs fram år 2006 (det vill säga 204 miljoner euro) eftersom kostnaderna kunnat sänkas bland annat tack vare köpet av byggnaderna i Strasbourg och IT-utveckling.

Hur blev det så här?

Genom beslutet 1992 formaliserades situationen som den redan var. Denna var i sig en kompromiss som hade utvecklats under flera år.

När Europeiska kol- och stålgemenskapen (EKSG) inrättades 1952 fanns dess institutioner i Luxemburg. Europarådet (det mellanstatliga organ som inrättades direkt efter andra världskriget) var redan baserat i Strasbourg och ställde sin plenisal till förfogande för sammanträdena i EKSG:s "gemensamma församling", som utvecklades till Europaparlamentet. Strasbourg etablerades som huvudort för parlamentets plenarsessioner, även om extra sessioner även hölls i Luxemburg på 1960- och 1970-talen.

Efter inrättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen 1958 började mycket av verksamheten i Europeiska kommissionen och ministerrådet att samlas i Bryssel. Eftersom parlamentets arbete består i att nära övervaka och samverka med båda dessa institutioner beslutade parlamentsledamöterna med tiden att samla mer av sitt arbete i Bryssel. I början av 90-talet var den nuvarande ordningen i stort sett färdigbildad. Utskotten och de politiska grupperna sammanträder i Bryssel och sammanträdesperioderna i plenum äger huvudsakligen rum i Strasbourg. En stor del av parlamentets administrativa personal finns i Luxemburg.

På 1990-talet stödde de belgiska myndigheterna uppförandet av en parlamentskammare och kontor för parlamentet i Bryssel, medan de franska myndigheterna uppförde en ny byggnad i Strasbourg. I början hyrde parlamentet dessa lokaler men köpte dem senare, vilket innebär lägre fasta kostnader.

Bildande av politiska grupper

Parlamentsledamöterna kan bilda politiska grupper efter politisk samhörighet. En politisk grupp måste bestå av minst 25 parlamentsledamöter som valts i minst en fjärdedel av medlemsstaterna (dvs. minst sju). En ledamot får inte tillhöra flera än en politisk grupp.

Bildandet av en politisk grupp ska anmälas till talmannen. Anmälan ska omfatta gruppens namn och namnen på dess medlemmar och dess ledning.

Parlamentet behöver i normala fall inte bedöma gruppledamöters politiska samhörighet. Ledamöter som tillsammans bildar en grupp accepterar per definition att de har politisk samhörighet. Endast då de berörda ledamöterna förnekar detta blir det nödvändigt för parlamentet att bedöma om gruppen har bildats i enlighet med arbetsordningens bestämmelser.

De politiska grupperna förfogar över ett sekretariat och administrativa resurser som förs in i parlamentets budget. Presidiet fastställer bestämmelser om hur dessa anslag och resurser ska förvaltas och granskas.

Även ”grupplösa” ledamöter (dvs. de som inte tillhör någon politisk grupp) får tillgång till ett sekretariat och har rättigheter enligt bestämmelser som fastställs av presidiet.

Gruppernas bokslut finns här:

http://www.europarl.europa.eu/groups/accounts_en.htm

Fördelning av platser i plenisalen

Talmanskonferensen avgör fördelningen av platser i plenisalen för de politiska grupperna, de grupplösa ledamöterna och Europeiska unionens institutioner.

Politiska partier och politiska stiftelser på europeisk nivå

Politiska partier på europeisk nivå

Vad är ett politiskt parti på europeisk nivå?

Ett politiskt parti på europeisk nivå är en organisation som följer ett politiskt program, som består av nationella partier och individer och som representeras i flera EU-länder. Se artikel 10, paragraf 4 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 224 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Hur finansieras de politiska partierna på europeisk nivå?

Sedan juni 2004 kan europeiska politiska partier få ett årligt bidrag från Europaparlamentet. Bidraget är ett driftsbidrag och kan täcka upp till 85 procent av ett partis utgifter, medan resten ska täckas av egna medel såsom medlemsavgifter och donationer.

Vad får bidraget användas till?

Bidraget kan användas till att betala de kostnader som har direkt koppling till de målsättningar som satts upp i partiets politiska program, exempelvis:

- möten och konferenser
- skrifter, studier och reklam
- kostnader för administration, personal och resor
- kampanjkostnader i samband med Europavalet

Pengarna får däremot inte användas till utgifter som:

- kampanjkostnader för folkomröstningar och andra val än Europavalet
- direkt eller indirekt finansiering av nationella partier, valkandidater eller politiska stiftelser på nationell eller europeisk nivå
- skulder eller avgifter med koppling till skulder

Politiska stiftelser på europeisk nivå

Vad är en politisk stiftelse på europeisk nivå

Det är en organisation som är knutet till ett politiskt parti på europeiskt nivå och som förstärker och utgör ett komplement till partiets egna mål. En politisk stiftelse på europeisk nivå följer, analyserar och bidrar till debatten om olika frågor i den europeiska politiken. Den har också annan verksamhet i anslutning till detta, exempelvis seminarier, utbildning, konferenser och studier.

Hur finansieras en politisk stiftelse på Europainivå?

Under perioden oktober 2007 till augusti 2008 fick stiftelserna bidrag från EU-kommissionen genom ett pilotprojekt. Från och med september 2008 har Europaparlamentet tagit över finansieringen och ger nu årliga driftsbidrag. Bidraget kan täcka upp till 85 procent av en stiftelses utgifter, medan resten ska täckas av egna medel så som medlemsavgifter och donationer.

Vad får bidraget gå till?

Bidraget kan användas till att täcka kostnader med direkt koppling till de verksamheter som finns i stiftelsens verksamhetsprogram, exempelvis:

- möten och konferenser
- skrifter, studier och reklam
- kostnader för administration, personal och resor

Vanliga frågor

Pengarna får inte gå till:

- kampanjekostnader för folkomröstningar eller val
- direkt eller indirekta bidrag till nationella partier, kandidater i val eller nationella politiska stiftelser
- skulder eller avgifter med koppling till skulder

För mer information och årsrapporter från de politiska partierna och stiftelserna:

<http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/sv/00264f77f5/Grants-to-political-parties-and-foundations.html>

Valprovning av nya parlamentsledamöter

Nyvalda ledamöter valprövas för att fastställa att de inte innehar något uppdrag som är oförenligt med uppdraget som ledamot av Europaparlamentet. "Oförenliga" uppdrag är bland annat att vara ledamot av en regering eller ett parlament i en EU-medlemsstat, Europeiska kommissionen, domstolen, Europeiska centralbankens styrelse, revisionsrätten eller Europeiska investeringsbanken. Inte heller tjänstemän i aktiv tjänst i EU:s institutioner eller organ som inrättats enligt EU-fördragen för att förvalta gemenskapsmedel får vara parlamentsledamöter.

Efter ett val uppmanar Europaparlamentets talman medlemsstaterna att meddela parlamentet namnen på de valda ledamöterna och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att undvika oförenlighet med uppdraget som ledamot av Europaparlamentet.

Innan de tillträder sitt uppdrag ska nya ledamöter, vilkas namn har meddelats till parlamentet, avge en skriftlig förklaring om att det inte innehar något uppdrag som är oförenligt med uppdraget som ledamot av Europaparlamentet, enligt vad som avses i artikel 7.1 eller 7.2 i akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet (den 20 september 1976). Denna förklaring ska avges senast sex dagar före parlamentets konstituerande sammanträde, dvs. senast den 8 juli.

Valprovningen av nya ledamöter genomförs av parlamentets utskott för rättsliga frågor, som utarbetar ett betänkande på grundval av kungörelser från medlemsstaterna. Parlamentet granskar bevisen och avgör varje enskild ny ledamots mandat, samt eventuella tvister som uppkommer till följd av bestämmelserna i akten av den 20 september 1976 med undantag av invändningar som grundar sig på nationella vallagar.

När det konstateras att en ledamot innehar ett uppdrag som är oförenligt med uppdraget som ledamot av Europaparlamentet ska parlamentet "förklara platsen vakant".

Minskning av parlamentets koldioxidavtryck

Europaparlamentet har en skyldighet att bidra till en hållbar utveckling som ett långsiktigt mål, inte bara genom sin politiska roll och rollen som lagstiftare utan även när det gäller hur det arbetar och vilka beslut det fattar för vardagen.

Presidiet inledde därför miljöstyrnings- och miljörevisionsprojektet "Emas" ("eco-management and audit scheme") år 2004 och sedan 2007 har parlamentet Emas-certifierats för att det främjar effektiv användning av energi, vatten och papper på alla sina tre arbetsorter (Bryssel, Strasbourg och Luxemburg).

I oktober 2008 godkände presidiet en plan för att minska parlamentets "koldioxidavtryck" med 30 procent fram till 2020.

Från 2006 till 2011 har parlamentets lyckats minska sina koldioxidutsläpp med 23,4 procent per personalenhet.

Parlamentet har mer än en miljon kvadratmeter lokaler att ventilera, värma upp och underhålla. Energiförbrukningen är följande: energi och naturgas 32 procent, passagerartransport 28 procent, utrustning och tjänster 20 procent, anläggningstillgångar som fastigheter och informationsteknik 19 procent och kylning 1 procent.

Sedan 2008 kommer 100 procent av elektriciteten i parlamentets byggnader från förnyelsebara källor: i Luxemburg och Strasbourg är det norsk vattenkraft och Bryssel är det fransk vattenkraft.

Mer information: <http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/sv/007d28c907/Environmental-management-system.html>

Besöksgrupper

Europaparlamentet tar årligen emot mer än 300 000 besökare från EU-länder och andra länder. Besökarna kommer både till Bryssel och Strasbourg och representerar cirka 7 000 grupper, varav de flesta är inbjudna av parlamentets ledamöter. Parlamentet ger dessa grupper ekonomisk ersättning för resekostnaderna och uppehållet.

Varför betalas ersättning?

För Europaparlamentet är det en viktig del av öppenheten att allmänheten kan utöva sin demokratiska rätt inom EU genom att besöka parlamentet. Kostnaderna för att resa till Bryssel eller Strasbourg är så stora för många EU-medborgare att det i sig kan sägas utgöra ett hinder. Eftersom det inte bör finnas diskriminering mellan medborgare som bor olika långt från parlamentets arbetsorter bidrar institutionen ekonomiskt till att täcka dessa kostnader.

Hur betalas dessa bidrag ut?

Grupper sponsrade av ledamöter

Varje ledamot i Europaparlamentet har möjlighet att bjuda in 110 besökare per år, fördelade på grupper om minst 10 personer. Ledamöterna kan bjuda in upp till fem besöksgrupper per år till Strasbourg eller Bryssel.

Besökarna tas emot av tjänstemän som ger dem en introduktion till EU och Europaparlamentet. De möter sedan en eller två parlamentsledamöter och kan besöka kammarens besöksläktare.

Ansökningarna och bidragen handhas av Europaparlaments personal. Bidragen betalas antingen med banköverföring eller kontakt efter besöket till gruppens ledare mot att han eller hon visar upp legitimation och en lista på de personer som deltar i besöket.

Bidraget för resan beräknas utifrån en kilometerbaserad taxa där man utgår från avståndet mellan gruppens avreseort och Bryssel respektive Strasbourg.

Ersättningen är 0,09 euro per kilometer och besökare. Utöver detta utgår ett måltidstraktamente på 40 euro per besökare. I vissa fall - om en grupp har rest mer än 200 kilometer och stannar över natten - kan också ett bidrag för hotell, 60 euro per besökare och natt, betalas ut.

Grupper av opinionsbildare

Grupper av opinionsbildare som bjudits in av generaldirektoratet för kommunikation kan få resebidrag som motsvarar 50 procent av det bidrag som ges till de grupper som sponsras av ledamöter.

Dessa grupper består av opinionsbildare som exempelvis förtroendevalda, representanter för socioekonomiska grupper eller nationella eller regionala organisationer och rörelser, lärare, gymnasieelever eller högskolestudenter.

Oberoende grupper som ansöker om besök - individuella besökare

Oberoende besöksgrupper kan också ansöka om ett besök till enheten för besök och seminarier. Även dessa tas emot av tjänstemän som berättar om arbetet i parlamentet och parlamentets roll och kan få träffa ledamöter. Inga bidrag ges till sådana grupper.

Individuella besökare som, utan att i förväg blivit inbjudna, ber om att få besöka parlamentets lokaler erbjuds ett kort besök, med en bärbar medieguide, till Europaparlamentets besöksläktare i Bryssel på bestämda tider och bestämda dagar, men inte under plenarsammanträdena. Inget bidrag ges för sådana besök.

Mer information om hur besök praktiskt går till:

<http://www.europarl.europa.eu/visiting/sv/homepage.html>

Parlamentarium

Europaparlamentet öppnade ett nytt besökscentrum - Parlamentarium - i oktober 2011. Parlamentarium är det största parlamentariska besökscentret i Europa och det första som är i full drift på 23 språk. Centret använder många interaktiva multimedieverktyg för att ge besökarna en insyn i hur Europaparlamentet och de andra EU-institutionerna arbetar. Besökarna kommer in i hjärtat av Europaparlamentet och får se hur de politiska besluten som påverkar vår vardag fattas. Parlamentariums utställning finns på EU:s 23 officiella språk plus fyra teckenspråk (engelska, franska, nederländska och tyska).

Parlamentarium är öppet sju dagar i veckan och är gratis. Under de första åtta månaderna besöktes centret av mer än 170 000 personer. Intervjuer och inlägg i gästböcker visar att de flesta av besökarna tyckte att centret var en positiv upplevelse. Centret är en av Bryssels tio mest besökta attraktioner.

Parlamentarium har också ett rollspel för högstadie- och gymnasieelever där de får en snabbkurs i hur Europas demokratiskt valda parlament fungerar. Eleverna kan spela rollen som en parlamentsledamot som förhandlar fram lagstiftning som påverkar vardagen för folk som bor i Europa. Rollspelet måste bokas i förväg via Parlamentarium@europarl.europa.eu eller via Parlamentariums hemsida.

Parlamentarium har redan fått fem utmärkelser, däribland turistbyrån VisitBrussels speciella turistpris för 2012 och the Austrian Innovation Award.

Parlamentariums hemsida <http://www.europarl.europa.eu/visiting/sv/parlamentarium>